Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31292
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

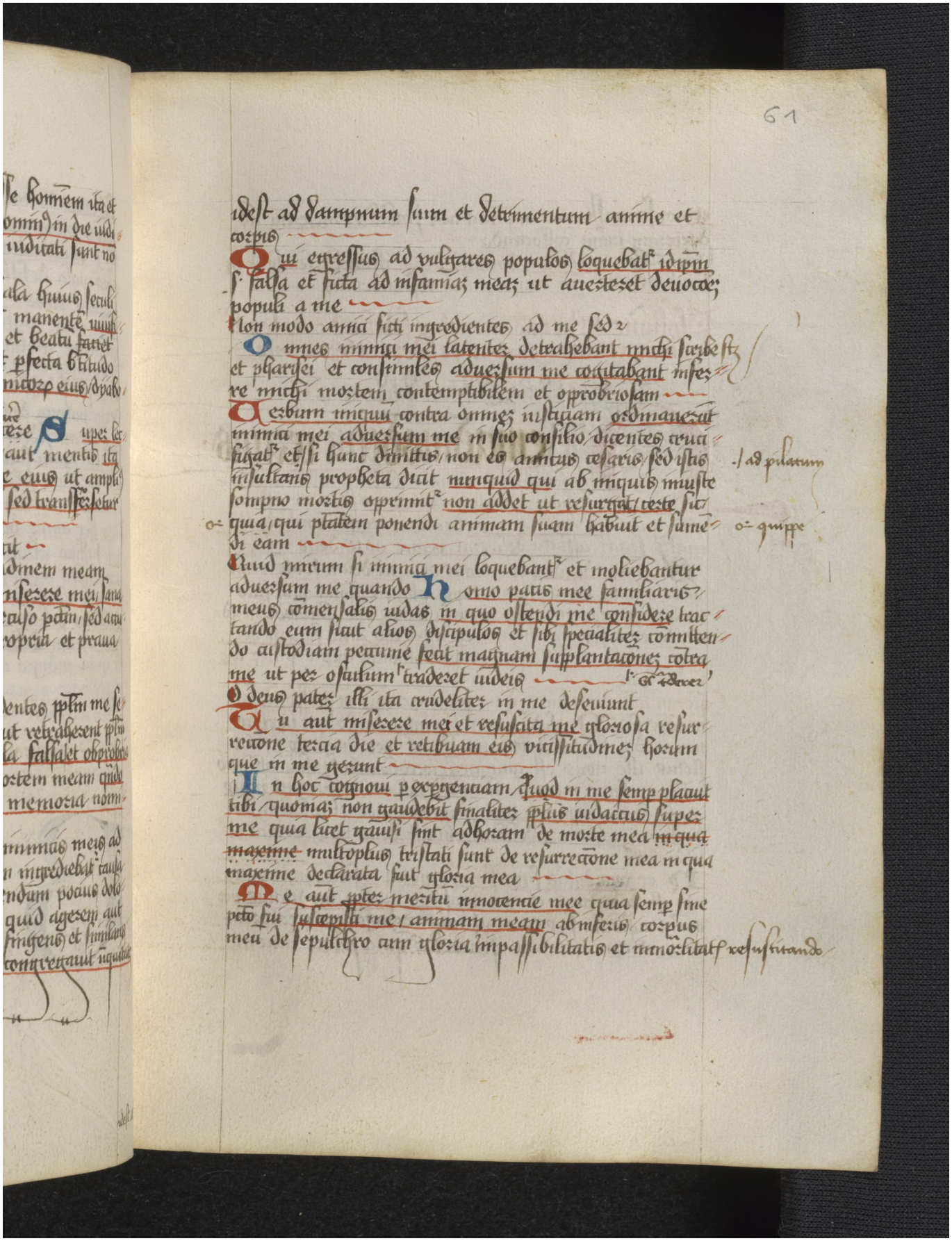

61

idest ad dampnum suum et detrimentum anime et
corpis

Qui egressus ad vulgares populos loquebat[ur] idipsum
s. falsa et ficta ad infamia; mea; ut auertere et deuocare
populi a me

Non modo anima sicti ingrediens ad me sed 2

Omnes inimici mei latenter detrahebant mihi sarde
et pharisei et consimiles aduersum me cogitabant mise
re mihi mortem contemptibilem et opprobriosam

Verbum iniquum contra omnes iustitiam ordinauerat
inimici mei aduersum me in suo consilio dicentes crucifi
gat[ur] et si hunc dimittis non es amicus cesaris sed istis
insultans propheta dicit numquid qui ab inimicis iniuste
sompno mortis opprimit[ur] non addet ut resurgat/ceste sic
quia/qui potestem ponendi animam suam habuit et sumendi eam

Quid mirum si inimici mei loquebant[ur] et insiliebantur
aduersum me quando homo pacis mee familiaris
meus comensalis iudas in quo ostendi me confidere tra
tando eum sicut alios discipulos et sibi specialiter committen
do custodiam pecunie fecit magnam supplantacionem contra
me ut per osculum tradere[t] iudeis

O deus pater illi ita crudeliter in me desiuunt

Tu aut miserere mei et resuscita me gloriosa resur
rectione tertia die et retribuam eis vicissitudines horum
que in me fecerunt

In hoc cognoui per experientiam quod in me semper placuit
tibi quoniam non gaudebit inimicus plus iudaicus super
me quia licet gauisi sint adhoram de morte mea in qua
maxime multiplius tristati sunt de resurrectione mea in qua
maxime declarata fuit gloria mea

Me aut propter meritum innocencie mee quia semper me
pcto fui suscepisti me/ animam meam ab inferis corpus
meu de sepulchro cum gloria impassibilitatis et immortalitatis resuscitando